

Stanovisko evropského inspektora ochrany údajů k návrhu nařízení Evropského parlamentu a Rady, kterým se mění nařízení (ES) č. 1073/1999 o vyšetřování prováděném Evropským úřadem pro boj proti podvodům (OLAF) a kterým se zrušuje nařízení (Euratom) č. 1074/1999

(2011/C 279/02)

EVROPSKÝ INSPEKTOR OCHRANY ÚDAJŮ,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na článek 16 této smlouvy,

s ohledem na Listinu základních práv Evropské unie, a zejména na články 7 a 8 této listiny,

s ohledem na směrnici Evropského parlamentu a Rady 95/46/ES ze dne 24. října 1995 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů ⁽¹⁾,

s ohledem na nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 45/2001 ze dne 18. prosince 2000 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů orgány a institucemi Společenství a o volném pohybu těchto údajů ⁽²⁾, a zejména na čl. 28 odst. 2 tohoto nařízení,

PŘIJAL TOTO STANOVISKO:

1. ÚVOD

1. Dne 17. března 2011 Komise přijala návrh nařízení Evropského parlamentu a Rady, kterým se mění nařízení (ES) č. 1073/1999 o vyšetřování prováděném Evropským úřadem pro boj proti podvodům (OLAF) a kterým se zrušuje nařízení (Euratom) č. 1074/1999 (dále jen „návrh“).

1.1 Konzultace s evropským inspektorem ochrany údajů

2. Rada zaslala tento návrh evropskému inspektorovi ochrany údajů dne 8. dubna 2011. Evropský inspektor ochrany údajů to považuje za žádost o konzultaci pro orgány a instituce Společenství podle čl. 28 odst. 2 nařízení (ES) č. 45/2001 ze dne 18. prosince 2000 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů orgány a institucemi Společenství a o volném pohybu těchto údajů (dále jen „nařízení (ES) č. 45/2001“). Evropský inspektor ochrany údajů vítá výslovný odkaz na tuto konzultaci v odůvodnění návrhu.

3. Cílem návrhu je změnit články 1–14 a zrušit článek 15 nařízení (ES) č. 1073/1999. Předpokládá se, že nařízení Rady (Euratom) č. 1074/1999 ze dne 25. května 1999 o vyšetřování prováděném Evropským úřadem pro boj proti podvodům (OLAF) bude zrušeno.

4. Již před přijetím návrhu ⁽³⁾ dala Komise evropskému inspektorovi ochrany údajů možnost poskytnout neformální připomínky. Evropský inspektor ochrany údajů vítá otevřenost tohoto procesu, která napomohla ke zlepšení znění z hlediska ochrany údajů již v raném stadiu. Některé z jeho připomínek totiž byly v návrhu skutečně zohledněny.

5. Toto nové znění je výsledkem dlouhého procesu přezkumu. V roce 2006 předložila Komise návrh na změnu nařízení (ES) č. 1073/1999. Legislativní návrh se zaměřoval na „zvýšení operační účinnosti a zlepšení řízení úřadu“.

6. Diskuse o tomto předchozím návrhu proběhla v rámci procesu spolurozhodování v Radě i v Evropském parlamentu. Evropský inspektor ochrany údajů vydal v dubnu 2007 své stanovisko, které zahrnovalo řadu připomínek zaměřených na zvýšení soudržnosti dotčeného návrhu s pravidly pro ochranu údajů, která jsou zakotvena v nařízení (ES) č. 45/2001 ⁽⁴⁾. Parlament přijal dne 20. listopadu 2008 ⁽⁵⁾ v prvním čtení usnesení, které obsahovalo přibližně sto pozměňovacích návrhů.

7. Na žádost českého předsednictví v Radě (leden–červen 2009) Komise v červenci 2010 předložila Evropskému parlamentu a Radě Diskusní dokument o reformě Evropského úřadu pro boj proti podvodům. Evropský parlament tento diskusní dokument v říjnu 2010 přijal a požádal Komisi, aby znovu zahájila legislativní postup. Dne 6. prosince 2010 Rada schválila své závěry o diskusním dokumentu navrženém Komisí. Dozorčí výbor úřadu OLAF přispěl do diskuse svými stanovisky k diskusnímu

⁽³⁾ V lednu 2011.

⁽⁴⁾ Stanovisko evropského inspektora ochrany údajů k návrhu nařízení Evropského parlamentu a Rady, kterým se mění nařízení (ES) č. 1073/1999 o vyšetřování prováděném Evropským úřadem pro boj proti podvodům (OLAF), Úř. věst. C 91, 26.4.2007, s. 1.

⁽⁵⁾ Legislativní usnesení Evropského parlamentu ze dne 20. listopadu 2008 o návrhu nařízení Evropského parlamentu a Rady, kterým se mění nařízení (ES) č. 1073/1999 o vyšetřování prováděném Evropským úřadem pro boj proti podvodům (OLAF), P6_TA-PROV(2008) 553.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 281, 23.11.1995, s. 31.

⁽²⁾ Úř. věst. L 8, 12.1.2001, s. 1.

dokumentu a k dodržování základních práv a procesních záruk při svých vyšetřováních. Komise následně předložila nový návrh.

1.2 Důležitost návrhu a doporučení evropského inspektora ochrany údajů

8. Návrh obsahuje ustanovení, která mají významný dopad na práva fyzických osob. OLAF bude nadále shromažďovat a dále zpracovávat citlivé údaje týkající se podezření ze spáchání trestného činu, trestných činů, odsouzení za trestný čin a rovněž informace, které by mohly sloužit k vyloučení osob z určitého práva, užtku nebo smlouvy, neboť takové informace představují zvláštní nebezpečí pro práva a svobody subjektů údajů. Základní právo na ochranu osobních údajů je příslušné nejen samo o sobě, avšak má také silnou vazbu na ostatní základní práva, jakými jsou nediskriminace a spravedlivý proces, včetně práva na obhajobu při vyšetřováních úřadu OLAF. Dodržování práva na spravedlivý proces má dopad na platnost důkazů a mělo by být úřadem OLAF považováno za prioritu, která posílí odpovědnost úřadu. Je proto zásadní zajistit, aby při provádění vyšetřování úřadu byla zaručena základní práva, včetně práv osob dotčených vyšetřováními na ochranu údajů a na soukromí.

1.3 Hlavní složky návrhu

9. Uvedeným cílem návrhu je zvýšit účinnost, efektivitu a odpovědnost úřadu OLAF při současném zajištění nezávislosti úřadu při vyšetřování. Tohoto účelu by bylo dosaženo zejména: i) zlepšením spolupráce a výměny informací s dalšími orgány, úřady, subjekty a agenturami EU a rovněž se členskými státy, ii) úpravou přístupu *de minimis*⁽⁶⁾ k vyšetřování, iii) posílením procesních záruk pro osoby vyšetřované úřadem OLAF, iv) zahrnutím možnosti úřadu OLAF uzavírat správní ujednání za účelem snadnější výměny informací s Europolem, Eurojustem, příslušnými orgány třetích zemí a rovněž s mezinárodními organizacemi a v) vyjasněním kontrolní role dozorcího výboru.

10. Evropský inspektor ochrany údajů podporuje cíle uvedených pozměňovacích návrhů a v tomto ohledu návrh vítá. Evropský inspektor ochrany údajů zvláště oceňuje zavedení nového článku 7a, jenž je věnován procesním zárukám, které jsou přiznány fyzickým osobám. Evropský inspektor ochrany údajů soudí, že v souvislosti s ochranou práv osob na ochranu osobních údajů a soukromí tento návrh jako celek obsahuje ve srovnání se současnou situací řadu zlepšení. Evropský inspektor ochrany údajů zvláště

vítá výslovné uznání důležitosti práv subjektů údajů podle článků 11 a 12 nařízení (ES) č. 45/2001⁽⁷⁾.

11. I přes celkový pozitivní dojem je evropský inspektor ochrany údajů toho názoru, že z hlediska ochrany osobních údajů by návrh mohl být dále vylepšen, aniž by to ohrozilo jím sledované cíle. Evropský inspektor ochrany údajů se zejména obává, aby návrh nebyl kvůli nedostatku soudržnosti v některých ohledech vykládán jako *lex specialis* upravující zpracování osobních údajů shromážděných v rámci vyšetřování úřadem OLAF, jenž by měl přednost před uplatněním všeobecného rámce ochrany údajů obsaženého v nařízení (ES) č. 45/2001. Existuje proto riziko, že standardy ochrany údajů obsažené v tomto návrhu by mohly být vykládány *ex contrario* jako standardy menšího významu než standardy obsažené v nařízení, a to bez jakéhokoli zjevného důvodu uvedeného buď v návrhu samotném, nebo v důvodové zprávě.
12. Aby k tomu nedošlo, uvádí se v dalších oddílech analýza návrhu, kde jsou na jedné straně popsány jeho nedostatky a na druhé straně jsou navrženy konkrétní způsoby, jak tyto nedostatky napravit. Rozsah této analýzy se omezuje na ustanovení, která mají přímý vliv na ochranu osobních údajů, zejména na čl. 1 odst. 8, 9, 10, 11 a 12, podle nichž jsou doplněny nebo pozměněny články 7a, 7b, 8, 9, 10 a 10a.

2. ANALÝZA NÁVRHU

2.1 Všeobecné souvislosti

13. OLAF byl vytvořen v roce 1999⁽⁸⁾ na ochranu finančních zájmů EU a prostředků daňových poplatníků proti podvodům, korupci a veškeré jiné protiprávní činnosti. Úřad působí při Komisi, je však na ní nezávislý. OLAF vede vyšetřování, která mohou být vnější⁽⁹⁾ (zejména vyšetřování, která mohou probíhat v členských státech nebo ve třetích zemích) a vnitřní⁽¹⁰⁾ (vyšetřování v rámci orgánů, subjektů, úřadů a agentur EU) za účelem boje proti podvodům a protiprávní činnosti, které mohou poškozovat finanční zájmy Evropské unie.
14. OLAF může dále i) předávat příslušným vnitrostátním orgánům informace zjištěné při jím vedených vnějších vyšetřováních, ii) předávat vnitrostátním soudním orgánům

⁽⁷⁾ Viz návrh, nový čl. 7a čl. 8 odst. 4.

⁽⁸⁾ Rozhodnutí Komise 1999/352/ES ze dne 28. dubna 1999 o zřízení Evropského úřadu pro boj proti podvodům (OLAF) (Úř. věst. L 136, 31.5.1999, s. 20). Viz také nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1073/1999 ze dne 25. května 1999 o vyšetřování prováděném Evropským úřadem pro boj proti podvodům (OLAF), Úř. věst. L 136, 31.5.1999, s. 1.

⁽⁹⁾ Viz článek 3 nařízení (ES) č. 1073/1999.

⁽¹⁰⁾ Viz články 1 a 4 nařízení (ES) č. 1073/1999.

⁽⁶⁾ To znamená, že OLAF by měl definovat a zaměřit se na své vyšetřovací priority za účelem účinného využití svých zdrojů.

informace zjištěné při vnitřních vyšetřováních skutečnosti, které by mohly být předmětem trestního stíhání, a iii) předávat dotčenému orgánu, subjektu, úřadu nebo agentuře informace získané při vnitřních vyšetřováních⁽¹¹⁾.

15. OLAF může také úzce spolupracovat s Eurojustem⁽¹²⁾ a Europol⁽¹³⁾ při plnění své předpisy stanovené povinnosti vést boj proti podvodům, korupci a veškeré jiné činnosti, která může poškozovat finanční zájmy Unie. V této souvislosti si mohou Europol⁽¹⁴⁾ a Eurojust⁽¹⁵⁾ vyměňovat s úřadem OLAF operativní, strategické nebo technické informace, včetně osobních údajů.
16. Na základě nařízení (ES) č. 1073/1999 může OLAF rovněž provádět vyšetřování v třetích zemích v souladu s různými dohodami o spolupráci, které jsou v platnosti mezi Evropskou unií a těmito třetími zeměmi. Podvodná činnost v neprospěch rozpočtu Unie může probíhat také mimo území Evropské unie, například s ohledem na zahraniční pomoc poskytovanou Evropskou unií rozvojovým zemím, kandidátským zemím či jiným přijímajícím zemím nebo

s ohledem na porušení celních právních předpisů. Za účelem účinného odhalování a řešení takovýchto porušení právních předpisů proto musí OLAF provádět inspekce a kontroly na místě také v třetích zemích. Důležitost mezinárodní spolupráce, a tedy také výměny údajů, dokládá skutečnost, že Evropská unie má v současné době přes 50 dohod o vzájemné správní pomoci v celních otázkách, včetně dohod uzavřených s velkými obchodními partnery, jakými jsou Čína, Spojené státy americké, Japonsko, Turecko, Ruská federace a Indie.

17. Uplatňování nařízení (ES) č. 45/2001 v rámci činnosti úřadu OLAF bylo v posledních letech předmětem řady zásahů ze strany evropského inspektora ochrany údajů. Vzhledem k zaměření návrhu (vyšetřování úřadu OLAF) stojí za zmínku stanovisko ze dne 23. června 2006 k oznámení o předběžné kontrole vnitřních vyšetřování úřadu OLAF⁽¹⁶⁾, stanovisko ze dne 4. října 2007 k pěti oznámením o předběžné kontrole vnějších vyšetřování⁽¹⁷⁾ a stanovisko ze dne 19. července 2007 k oznámení o předběžné kontrole pravidelné inspekce provádění vyšetřovací funkce⁽¹⁸⁾, které se týká činností dozorčího výboru.

⁽¹¹⁾ Viz článek 10 nařízení (ES) č. 1073/1999.

⁽¹²⁾ Eurojust byl zřízen rozhodnutím Rady 2002/187/SVV (následně pozměněným rozhodnutím Rady 2003/659/SVV a rozhodnutím Rady 2009/426/SVV ze dne 16. prosince 2008 o posílení Eurojustu) jako subjekt Evropské unie s právní subjektivitou, aby podpořoval a zlepšoval koordinaci a spolupráci příslušných justičních orgánů členských států. Zvláště pak čl. 26 odst. 4 tohoto rozhodnutí stanovuje, že „OLAF může na vlastní žádost nebo z podnětu Eurojustu přispívat k práci Eurojustu při koordinaci postupů vyšetřování a stíhání v oblasti ochrany finančních zájmů Evropských společenství, pokud proti tomuto příspěvku nejsou příslušné vnitrostátní orgány“. V roce 2008 uzavřely Eurojust a OLAF správní dohodu (Praktická dohoda o spolupráci mezi Eurojustem a Evropským úřadem pro boj proti podvodům ze dne 24. září 2008), jejímž cílem je rozšíření spolupráce mezi těmito dvěma subjekty a která obsahuje konkrétní ustanovení o předávání osobních údajů.

⁽¹³⁾ Europol je evropská agentura pro vymáhání práva, jejímž cílem je zvyšování efektivity a prohlubování spolupráce příslušných orgánů členských států při předcházení a boji proti terorismu, nedovolenému obchodu s drogami a dalším závažným formám organizované trestné činnosti. Článek 22 rozhodnutí Rady ze dne 6. dubna 2009 o zřízení Evropského policejního úřadu (Europol) (2009/371/SVV) stanoví, že „Jestliže to má význam pro plnění jeho úkolů, může Europol navázat a udržovat spolupráci s [...] úřadem OLAF“. Uvedený článek také stanoví, že Europol může před vstupem dohody nebo pracovního ujednání s různými subjekty EU v platnost „přímo přijímat a využívat informace, včetně osobních údajů od subjektů [...], jestliže je to nezbytné pro řádné plnění jeho úkolů, a [...] může informace, včetně osobních údajů, těmto subjektům přímo předávat, jestliže je to nezbytné pro řádné plnění úkolů příjemce“.

⁽¹⁴⁾ Viz článek 22 rozhodnutí Rady ze dne 6. dubna 2009 o zřízení Evropského policejního úřadu (Europol) (2009/371/SVV), Úř. věst. L21, 15.5.2009, s. 37.

⁽¹⁵⁾ Viz čl. 1 odst. 26 rozhodnutí Rady 2009/426/SVV ze dne 16. prosince 2008 o posílení Eurojustu a o změně rozhodnutí 2002/187/SVV.

2.2 Soukromí a posouzení dopadu

18. Návrh ani k němu přiložená důvodová zpráva nehovoří o dopadu návrhu na pravidla pro ochranu údajů. Stejně tak se nezmiňuje o posouzení dopadu na ochranu soukromí a údajů. Vysvětlení řešení dopadu na ochranu údajů by zcela jistě zvýšilo transparentnost celkového posouzení návrhu. Evropský inspektor ochrany údajů je překvapen, že v důvodové zprávě zcela chybí kapitola o „Výsledcích konzultací zúčastněných stran a posouzení dopadů“.

2.3 Použití nařízení Komise (ES) č. 45/2001

19. Jak bylo uvedeno v předchozím stanovisku k návrhu z roku 2006⁽¹⁹⁾, evropský inspektor ochrany údajů vítá, že v návrhu se uznává, že nařízení (ES) č. 45/2001 se vztahuje na veškerou činnost při zpracování údajů prováděnou

⁽¹⁶⁾ Věc 2005-418, k dispozici na stránce <http://www.edps.europa.eu>

⁽¹⁷⁾ Věci 2007-47, 2007-48, 2007-49, 2007-50, 2007-72, k dispozici na stránce <http://www.edps.europa.eu>

⁽¹⁸⁾ Věc 2007-73, k dispozici na stránce <http://www.edps.europa.eu>

⁽¹⁹⁾ Stanovisko evropského inspektora ochrany údajů k návrhu nařízení Evropského parlamentu a Rady, kterým se mění nařízení (ES) č. 1073/1999 o vyšetřování prováděném Evropským úřadem pro boj proti podvodům (OLAF), Úř. věst. C 91, 26.4.2007, s. 1.

úřadem OLAF. Zejména nové znění čl. 8 odst. 4⁽²⁰⁾ jasně zmiňuje roli nařízení v souvislosti s různými činnostmi úřadu OLAF. Toto představuje aktualizaci znění nařízení (ES) č. 1073/1999, které jako odkaz pro povinnosti v oblasti ochrany údajů uvádělo pouze směrnici 95/46/ES.

20. Poslední věta čl. 8 odst. 4 zavádí požadavek na jmenování inspektora ochrany údajů: „Úřad jmenuje v souladu s článkem 24 nařízení (ES) č. 45/2001 inspektora ochrany údajů.“ Tuto vloženou formulaci, již se formalizuje vlastní jmenování inspektora ochrany údajů úřadu OLAF, evropský inspektor ochrany údajů rovněž vítá.
21. Evropský inspektor ochrany údajů se však obává, že provedení standardů ochrany údajů v navrhovaném znění zcela neodpovídá požadavkům nařízení, což by mohlo vzbuzovat obavy s ohledem na soudržnost tohoto navrhovaného znění. Tento aspekt bude podrobně analyzován níže.

3. KONKRÉTNÍ PŘIPOMÍNKY

3.1 OLAF a dodržování základních práv včetně zásad ochrany údajů

22. Vyšetřování úřadu OLAF mohou mít závažný dopad na základní práva fyzických osob. Jak uvedl Soudní dvůr v rozsudku ve věci *Kadi*⁽²¹⁾, tato práva jsou chráněna právním řádem Společenství. V rozsudku ve věci *Schecke*⁽²²⁾ pak soud odkazem na Listinu základních práv Evropské unie⁽²³⁾, a zejména na její články 8 a 52, přesněji zdůrazňuje, že případné omezení práva na ochranu osobních údajů může být odůvodněno, pouze pokud je stanoveno právními předpisy, pokud dodržuje podstatu tohoto práva a pokud je přiměřené a splňuje cíle obecného zájmu

⁽²⁰⁾ „Úřad zpracovává pouze ty osobní údaje, které potřebuje k plnění svých úkolů podle tohoto nařízení. Toto zpracovávání osobních údajů musí být prováděno v souladu s nařízením (ES) č. 45/2001, včetně poskytování relevantních informací subjektu údajů, jež vyžadují články 11 a 12 tohoto nařízení. Tyto informace nemohou být sděleny jiným osobám než těm, které se s nimi mají seznámit ze své funkce v rámci orgánů Unie nebo členských států, a nemohou být použity k jiným účelům než k boji proti podvodům, úplatkářství nebo jakékoli jiné nedovolené činnosti (...).“

⁽²¹⁾ Rozsudek ze dne 3. září 2008 ve spojených věcech C-402/05 P a C-415/05P, *Kadi v. Rada Evropské unie a Komise Evropských společenství*, bod 283: „[...] základní práva jsou nedílnou součástí obecných právních zásad, jejichž dodržování Soudní dvůr zajišťuje. Soudní dvůr za tímto účelem vychází z ústavních tradic společných členským státům, jakož i z poznatků, které skýtají mezinárodně právní instrumenty týkající se ochrany lidských práv, na jejichž tvorbě členské státy spolupracovaly nebo k nimž přistoupily. Evropská úmluva o lidských právech má v této souvislosti zvláštní význam.“ Viz také bod 304.

⁽²²⁾ Rozsudek ze dne 9. listopadu 2010 ve spojených věcech C-92/09 a C-93/09, *Volker und Markus Schecke*, bod 44 a násl.

⁽²³⁾ Po vstupu Lisabonské smlouvy v platnost se Evropská úmluva o lidských právech vztahuje na všechny oblasti činnosti Evropské unie.

Evropské unie. Evropský inspektor ochrany údajů přičítá dodržování základních práv v oblasti činnosti úřadu OLAF velký význam.

23. 13. bod odůvodnění návrhu jasně stanoví, že by mělo být zaručeno soustavné dodržování základních práv osob, kterých se vyšetřování týká, a to zejména při sdělování informací o probíhajícím vyšetřování. Tento bod odůvodnění následně zdůrazňuje potřebu zachovávat důvěrnost vyšetřování, dodržovat zákonná práva dotčených osob, platné vnitrostátní předpisy vztahující se na soudní řízení a konečně také právní předpisy Unie o ochraně údajů. Je zde uvedeno, že výměna informací by měla probíhat v souladu se zásadami proporcionality a „potřeby vědět“.
24. Zdá se, že tento bod odůvodnění zavádí omezení použitelnosti základních práv jak *ratione personae* (s omezením na osoby dotčené vyšetřováním), tak *ratione materiae* (s omezením na výměnu informací). To by mohlo vést k nesprávnému výkladu znění, podle něhož by se základní práva v oblasti činnosti úřadu OLAF používala „restriktivně“⁽²⁴⁾.
25. Evropský inspektor ochrany údajů proto navrhuje upravit znění bodu odůvodnění tak, aby se zabránilo případnému mylnému výkladu: bod odůvodnění uvádí, že by vždy měla být dodržována základní práva „osob, kterých se vyšetřování týká“. Vzhledem k tomu, že OLAF jedná nejen s osobami, kterých se vyšetřování týká („podezřelými“), ale také s informátory (osobami, které poskytují informace o skutkové podstatě možného či skutečného případu), interními oznamovateli⁽²⁵⁾ (osobami působícími v orgánech EU, které úřadu OLAF oznámí skutečnosti související s možným či skutečným případem) a svědky, ustanovení by mělo obecněji definovat kategorie osob, u nichž jsou zajištěna základní práva.

26. 13. bod odůvodnění se dále týká dodržování základních práv zejména v souvislosti s „výměnou informací“. Tento bod odůvodnění kromě základních práv a důvěrné povahy uvádí, že „Informace předané nebo obdržené během vyšetřování by měly být zpracovávány v souladu s právními předpisy Unie o ochraně údajů“. Místo, kde se tato věta nachází, by mohlo být matoucí a věta by měla být vložena do samostatného bodu odůvodnění, aby se tím jasně uvedlo, že dodržování právních předpisů na ochranu údajů je samostatnou a nezávislou záležitostí a nesouvisí pouze s výměnou informací.

⁽²⁴⁾ Viz také bod 36 níže.

⁽²⁵⁾ Viz stanovisko ze dne 23. června 2006 k oznámení o předběžné kontrole inspektora ochrany údajů Evropského úřadu pro boj proti podvodům (OLAF) týkající se vnitřních vyšetřování OLAFU, věc 2005/0418, k dispozici na stránce <http://www.edps.europa.eu>

27. Evropský inspektor ochrany údajů vítá skutečnost, že článek 7a je konkrétně věnován procesním zárukám v průběhu vyšetřování. Toto nové ustanovení odpovídá uvedenému účelu návrhu posílit odpovědnost úřadu OLAF. Článek také odkazuje na Listinu základních práv Evropské unie, která obsahuje ustanovení související s vyšetřováním úřadu OLAF, a to článek 8 („Ochrana osobních údajů“) a celá hlava VI („Soudnictví“).
28. Čl. 7a odst. 1 návrhu požaduje, aby úřad shromažďoval důkazy ve prospěch i v neprospěch dotčené osoby, a připomíná povinnost provádět vyšetřování objektivně a nestranně. Tyto zásady mají kladný dopad na zásadu „kvality údajů“⁽²⁶⁾, která je stanovena článkem 4 nařízení (ES) č. 45/2001, jelikož toto kritérium požaduje, aby údaje byly přesné, odpovídaly objektivní realitě, byly úplné a aktuální. Evropský inspektor ochrany údajů proto vítá vložení tohoto odstavce.
- Právo na informace, přístup a opravu*
29. Následující odstavce článku 7a se týkají různých kroků vyšetřování úřadu OLAF. Tyto kroky lze shrnout takto: i) výslechy svědků nebo dotčených osob (čl. 7a odst. 2), ii) osoby, u nichž je zjištěno, že mohou být dotčeny vyšetřováním (čl. 7a odst. 3), iii) závěry vyšetřování, které se výslovně týkají určité osoby (čl. 7a odst. 4).
30. Evropský inspektor ochrany údajů poznamenává, že povinnost poskytovat informace podle článků 11 a 12 nařízení (ES) č. 45/2001 je zmíněna (pouze) v souvislosti s krokem, jenž je výše uveden v bodě iii). Evropský inspektor ochrany údajů je potěšen, že návrh zapracoval doporučení, která poskytl ve svém legislativním stanovisku z roku 2006⁽²⁷⁾.
31. Takto selektivní zmínění práv subjektu údajů v souvislosti s jedním stadiem procesu však může být vykládáno tak, že stejné informace by neměly být subjektu údajů (svědkovi nebo dotčené osobě) poskytnuty, je-li tato osoba pozvána k výslechu nebo jestliže bude zaměstnanec informován, že může být vyšetřováním dotčen. Z důvodu právní jistoty proto evropský inspektor ochrany údajů navrhuje, že by odkaz na příslušné články měl být vložen ve vztahu ke všem třem situacím, které jsou výše zmíněny v bodech i); ii) a iii). Jakmile však budou subjektu údajů poskytnuty informace související s články 11 a 12 nařízení (ES) č. 45/2001, nebude nezbytné poskytovat stejné informace i v následujících krocích.
32. Znění dále nezavádí žádné upřesnění týkající se práv subjektů údajů na přístup a na opravu údajů podle článků 13 a 14 nařízení (ES) č. 45/2001. Tato práva jsou chráněna čl. 8 odst. 2 Listiny základních práv Evropské unie, a mají proto mezi právy subjektu údajů obzvláště důležité postavení. Evropský inspektor ochrany údajů již žádal⁽²⁸⁾ o vložení jednoznačnějšího upřesnění práv subjektu údajů na přístup a na opravu s cílem zabránit nebezpečí výkladu textu ve smyslu zavedení zvláštního režimu ochrany údajů s „nižší úrovní“ pro osoby dotčené vyšetřováním úřadu OLAF. Evropský inspektor ochrany údajů lituje, že návrh se těmito aspekty nezabývá.
33. Evropský inspektor ochrany údajů si také dovoluje poukázat na možnost omezit práva na informace, na přístup a na opravu ve zvláštních případech, které jsou uvedeny v článku 20 nařízení (ES) č. 45/2001. Dodržování pravidel pro ochranu údajů ze strany úřadu OLAF tedy může existovat současně s nezbytností zachovat důvěrnou povahu jeho vyšetřování. Tento aspekt bude dále rozveden v níže uvedených bodech.
- Důvěrná povaha vyšetřování a práva subjektu údajů*
34. Evropský inspektor ochrany údajů bere obecně na vědomí, že vyšetřovací role úřadu OLAF vyžaduje možnost ochránit důvěrnou povahu jím vedených vyšetřování za účelem účinného boje s podvody a nezákonnou činností, kterou musí úřad stíhat. Evropský inspektor ochrany údajů však zdůrazňuje, že tato možnost má dopad na určitá práva subjektů údajů a že nařízení (ES) č. 45/2001 stanoví zvláštní podmínky, za kterých mohou být tato práva v této souvislosti omezena (článek 20).
35. Podle článku 20 nařízení (ES) č. 45/2001 mohou být práva poskytnutá články 4 (kvalita údajů) a 11 až 17 (podávané informace, právo na přístup, opravy, blokování, výmaz, právo získat oznámení třetí osobě) omezena, pokud je to nezbytné pro zajištění mimo jiné „a) předcházení trestným činům a jejich vyšetřování, odhalování a stíhání“ nebo „b) hospodářského nebo finančního zájmu členského státu Evropských společenství“ a „e) dozorového, kontrolního [...] úkolu vyplývajícího [...] z výkonu veřejné moci v případech uvedených v písmenech a) až b)“. Stejný článek stanoví, že hlavní důvody, proč se omezení uplatňuje, by měly být sděleny subjektu údajů a že subjekt údajů by měl být uvědomen o možnosti obrátit se na evropského inspektora ochrany údajů (čl. 20 odst. 3). Čl. 20 odst. 5 dále stanoví, že toto sdělení může být odloženo, pokud by poskytnutí těchto informací subjektu údajů zbavovalo účinků uplatněné omezení.

⁽²⁶⁾ Viz poznámka pod čarou 25.

⁽²⁷⁾ Stanovisko evropského inspektora ochrany údajů k návrhu nařízení Evropského parlamentu a Rady, kterým se mění nařízení (ES) č. 1073/1999 o vyšetřování prováděném Evropským úřadem pro boj proti podvodům (OLAF), Úř. věst. C 91, 26.4.2007, s. 1, bod 14 a násl.

⁽²⁸⁾ Ve svém stanovisku z roku 2006, viz poznámka pod čarou č. 19 výše.

36. Znění návrhu v zásadě zavádí výjimky z práv subjektů údajů z důvodu důvěrné povahy vyšetřování. Čl. 7a odst. 4 stanoví, že „aniž jsou dotčeny čl. 4 odst. 6 a čl. 6 odst. 5“⁽²⁹⁾, „nelze po skončení vyšetřování učinit závěry, které se výslovně týkají dotčené osoby, dokud nebylo této dotčené osobě umožněno se písemně nebo v průběhu pohovoru [...] vyjádřit ke skutečnostem, které se jí týkají, a dokud jí nebyly poskytnuty informace, které vyžadují články 11 a 12 nařízení (ES) č. 45/2001.“ Z tohoto znění se tedy může zdát, že v případech stanovených čl. 4 odst. 6 a čl. 6 odst. 5 může být omezeno právo subjektu údajů na slyšení a jejich právo na informace.
37. Návrh dále stanoví, že v případech, kdy je to nezbytné k zachování důvěrnosti vyšetřování, a v případech, kdy se použijí vyšetřování, která spadají do pravomoci vnitrostátního soudního orgánu, může generální ředitel úřadu OLAF rozhodnout o odložení možnosti dotčené osoby podat připomínky. Ve znění se neuvádí, zda by v této souvislosti měly být odloženy rovněž informace požadované články 11 a 12 nařízení (ES) č. 45/2001.
38. Znění není jednoznačné. Zprvce není zdaleka jednoznačná vazba mezi možnými omezeními práv vyšetřované osoby v souvislosti se závěry, které souvisejí s jejím jménem, a mezi druhem informací, které by měl OLAF při vlastním vyšetřování sdělit příslušnému subjektu EU. Zadržuje není jednoznačné, jaké kategorie práv subjektu údajů jsou předmětem případného omezení. Zatřetí tento článek nezavádí nezbytné záruky stanovené čl. 20 odst. 3 nařízení (ES) č. 45/2001.
39. To by mohlo vést k tomu, že fyzické osoby by v některých případech byly postaveny před závěry vyšetřování, aniž by předtím byly informovány, že jsou vyšetřováním dotčeny, a aniž by obdržely informace o důvodech omezení jejich práv na slyšení a práv na informace podle článků 11 a 12 nařízení (ES) č. 45/2001.
40. Pokud by byl dodržen čl. 20 odst. 3 a odst. 5 nařízení (ES) č. 45/2001, tento scénář by sám o sobě nařízení neodporoval. Zdá se však, že neexistence jednoznačného odkazu na tyto články nařízení v předmětném znění neodpovídá účelu návrhu, a to posílit procesní záruky ve prospěch osob dotčených vyšetřováním úřadu OLAF a rozšířit odpovědnost úřadu OLAF.
41. Evropský inspektor ochrany údajů proto navrhuje, aby případné omezení práva subjektu údajů ve smyslu článku 20 nařízení (ES) č. 45/2001 bylo stanoveno výslovně. Ve znění by dále měly být zmíněny procesní záruky podle čl. 20 odst. 3 a rovněž případné výjimky podle čl. 20 odst. 5. Toto jednoznačné ustanovení by zvýšilo právní jistotu subjektu údajů a odpovědnost úřadu OLAF.
42. Závěrem pak evropský inspektor ochrany údajů navrhuje, aby znění s cílem stanovit jednoznačný soubor práv subjektu údajů a zavést případné výjimky z důvodu důvěrné povahy vyšetřování podle článku 20 nařízení (ES) č. 45/2001 jednoznačně uvádělo:
- informace podávané subjektu údajů za účelem dodržování právních předpisů na ochranu údajů (články 11 a 12 nařízení (ES) č. 45/2001) v souvislosti s různými kroky v rámci vyšetřování úřadu OLAF⁽³⁰⁾: i) výsledky (čl. 7a odst. 2); ii) poskytnutí informací, pokud může být určitá osoba vyšetřováním dotčena (čl. 7a odst. 3) a iii) na konci vyšetřování (čl. 7a odst. 4),
 - druh informací, které mohou být úřadem OLAF odloženy z důvodu důvěrné povahy vyšetřování s tím, že budou jednoznačně stanoveny podmínky a kategorie subjektů údajů, kterých se toto odložení týká,
 - informace, které by měly být podávány subjektu údajů za účelem dodržování právních předpisů na ochranu údajů v případě, že dojde k odložení sdělení podle článků 11 nebo 12, nebo pokud budou omezena práva na přístup a opravu (konkrétně informace podle čl. 20 odst. 3 nařízení (ES) č. 45/2001), včetně výjimky související s možností dalšího odložení informací podle čl. 20 odst. 5 nařízení (ES) č. 45/2001.
- ⁽²⁹⁾ Čl. 4 odst. 6 – „Vnitřní vyšetřování“ – zní: „Pokud se při vyšetřování zjistí, že by se vnitřní vyšetřování mohlo týkat někoho ze členů nebo zaměstnanců, je o tom informován orgán, subjekt, úřad nebo agentura, ke kterému dotýčný patří. Ve výjimečných případech, kdy důvěrnost vyšetřování nemůže být zajištěna, využije úřad vhodných alternativních cest k podání informací“. Čl. 6 odst. 5 – „Postup při vyšetřování“ – zní: „Pokud se při vyšetřování zjistí, že by mohlo být vhodné přijmout preventivní správní opatření k ochraně finančních zájmů Unie, informuje úřad dotčený orgán, subjekt, úřad nebo agenturu co nejdříve o probíhajícím vyšetřování. Předávané informace obsahují následující údaje: a) totožnost dotčeného člena nebo zaměstnance a shrnutí předmětných skutečností; b) veškeré informace, které mohou orgánu, subjektu, úřadu nebo agentuře pomoci při rozhodování o tom, zda je vhodné přijmout preventivní správní opatření na ochranu finančních zájmů Unie; c) veškerá doporučená zvláštní opatření na ochranu důvěrnosti, zejména v případech, které vyžadují použití vyšetřovacích opatření, která spadají do pravomoci vnitrostátního soudního orgánu, nebo v případě vnějšího vyšetřování, do kompetencí vnitrostátního orgánu, v souladu s použitelnými ustanoveními vnitrostátního práva týkajícími se vyšetřování. [...]“, zdůraznění přidáno.
- ⁽³⁰⁾ Jak je uvedeno výše, jakmile budou informace subjektu údajů poskytnuty, nebylo by nezbytné opakovat stejné informace i v následujících krocích.

3.2 Informační politika

43. Evropský inspektor ochrany údajů zdůrazňuje, že jakékoli informace o vyšetřování, které mohou být úřadem OLAF případně zveřejněny, mohou obsahovat citlivé osobní údaje a že je nutno důkladně zhodnotit nezbytnost toho zveřejnění. Soud prvního stupně (nyní Tribunál) v roce 2007 ve svém rozsudku ve věci *Nikolaou* ⁽³¹⁾ rozhodl, že OLAF porušil čl. 8 odst. 3 nařízení (ES) č. 1073/1999 ⁽³²⁾ a nařízení (ES) č. 45/2001 tím, že řádně nevykonal svou povinnost zajistit ochranu osobních údajů v souvislosti s „únikem informací“ ⁽³³⁾ a se zveřejněním tiskové zprávy ⁽³⁴⁾.
44. Evropský inspektor ochrany údajů proto vítá zavedení čl. 8 odst. 5, který výslovně stanoví, že generální ředitel úřadu zajistí, aby byly veškeré informace veřejnosti poskytovány „neutrálním a nestranným způsobem“ a v souladu se zásadami uvedenými v článku 8 a v článku 7a. Vzhledem k připomínkám, které byly vzneseny výše k článku 7a v souvislosti s jeho restriktivním přístupem k pravidlům stanoveným nařízením (ES) č. 45/2001, evropský inspektor ochrany údajů zvláště vítá odkaz, jenž je v čl. 8 odst. 5 učiněn na obecnější ustanovení článku 8, jenž znamená, že jakékoli zpracování osobních údajů v souvislosti s informacemi poskytovanými veřejnosti musí probíhat v souladu se všemi zásadami nařízení (ES) č. 45/2001.

3.3 Utajení totožnosti interních oznamovatelů a informátorů

45. Evropský inspektor ochrany údajů si v souvislosti se současnou revizí dovoluje trvat na nutnosti zavedení zvláštního ustanovení, které zaručí utajení totožnosti interních oznamovatelů a informátorů. Evropský inspektor ochrany údajů zdůrazňuje, že postavení interních oznamovatelů je citlivé. Osobám, které poskytují tyto informace, by mělo být zaručeno, že jejich totožnost zůstane utajena, zejména pak vůči osobě, již se oznámení údajného protiprávního jednání týká ⁽³⁵⁾. Současné záruky (sdělení Komise SEK/2004/151/2) se nezdají být z právního hlediska dostatečné. Evropský inspektor ochrany údajů poznamenává, že toto ustanovení by bylo v souladu se stanoviskem pracovní

skupiny pro ochranu údajů zřízené podle článku 29, která se zabývá režimy interního oznamování ⁽³⁶⁾.

46. Evropský inspektor ochrany údajů doporučuje pozměnit stávající návrh a zajistit, aby bylo zachováno utajení totožnosti interních oznamovatelů a informátorů v průběhu vyšetřování, pokud toto neodporuje vnitrostátním pravidlům upravujícím soudní řízení. Zejména pak může mít osoba, proti níž tvrzení míří, právo znát totožnost interního oznamovatele anebo informátora za účelem zahájení soudního řízení vůči němu, pokud bylo zjištěno, že tento interní oznamovatel anebo informátor o této osobě úmyslně uváděl nepravdivé informace ⁽³⁷⁾.

3.4 Předávání osobních údajů úřadem OLAF

Spolupráce s Eurojustem a Europolem

47. Evropský inspektor ochrany údajů vítá ustanovení uvedená v 6. bodě odůvodnění a v článku 10a, a zejména zavedení požadavku na jednoznačný právní základ, kterým se bude řídit spolupráce s Eurojustem a Europolem, což je zcela v souladu s nařízením (ES) č. 45/2001. Návrh by však měl být podrobnější v zájmu vystižení různých režimů ochrany údajů pro Eurojust a Europol.

48. K dnešnímu dni má OLAF uzavřenu s Eurojustem praktickou dohodu ⁽³⁸⁾, která vysvětluje podmínky, za nichž může dojít k předání osobních údajů. Spolupráce mezi úřadem OLAF a Eurojustem zahrnuje zejména výměnu souhrnů případů, strategických a operativních informací souvisejících s případy, účast na jednáních a vzájemnou pomoc, která může být užitečná pro účinné a efektivní splnění příslušných úkolů obou institucí. Praktická dohoda ⁽³⁹⁾ převážně definuje *modus operandi* pro výměnu informací včetně osobních údajů a v některých případech také zdůrazňuje nebo uvádí určité prvky stávajícího právního rámce.

⁽³¹⁾ Věc T-259/03, *Nikolaou v. Komise*, 12. července 2007, Úř. věst. C 247, 20.10.2007, s. 23.

⁽³²⁾ Tento článek konkrétně odkazuje na právní předpisy na ochranu údajů.

⁽³³⁾ Rozsudek ve věci *Nikolaou*, bod 213.

⁽³⁴⁾ Rozsudek ve věci *Nikolaou*, bod 232.

⁽³⁵⁾ Důležitost zachování utajení totožnosti interního informátora již byla ze strany evropského inspektora ochrany údajů zdůrazněna v dopise evropskému veřejnému ochránci práv ze dne 30. července 2010 ve věci 2010-0458, jenž se nachází na stránce EDPS (<http://www.edps.europa.eu>). Viz také stanoviska evropského inspektora ochrany údajů k předběžné kontrole ze dne 23. června 2006 o vnitřním vyšetřování OLAFU (věc 2005-0418) a ze dne 4. října 2007, které se týká vnějšího vyšetřování OLAFU (věci 2007-47, 2007-48, 2007-49, 2007-50, 2007-72).

⁽³⁶⁾ Viz stanovisko 1/2006 pracovní skupiny zřízené podle článku 29 ze dne 1. února 2006 k problematice užívání právních předpisů EU o ochraně údajů na vnitřní postupy oznamování podezření z protiprávního jednání (whistleblowing) v oblasti účetnictví, vnitřních účetních kontrol, záležitostí auditu, boje proti úplatkářství a trestné činnosti v bankovním a finančním sektoru, které je k dispozici na adrese: http://ec.europa.eu/justice/policies/privacy/workinggroup/index_en.htm

⁽³⁷⁾ Viz stanovisko k finančním pravidlům pro roční rozpočet Unie ze dne 15. dubna 2011, které je k dispozici na adrese <http://www.edps.europa.eu>

⁽³⁸⁾ Praktická dohoda o spolupráci mezi Eurojustem a Evropským úřadem pro boj proti podvodům ze dne 24. září 2008: viz poznámka pod čarou č. 12 výše.

⁽³⁹⁾ Praktická dohoda mezi Eurojustem a úřadem OLAF, bod 4.1.

49. Co se týká Europolu, takováto dohoda s úřadem OLAF není uzavřena⁽⁴⁰⁾, avšak rozhodnutí o zřízení Europolu dovoluje Europolu přímo přijímat, využívat a předávat informace, včetně osobních údajů, mimo jiné od úřadu OLAF také před uzavřením formální dohody o výměně informací, pokud je to nezbytné pro řádné plnění úkolů Europolu a úřadu OLAF⁽⁴¹⁾. Tato výměna rovněž podléhá existenci dohody o důvěrnosti údajů mezi těmito dvěma subjekty. Článek 24 rozhodnutí o zřízení Europolu uvádí některé záruky, které by měl Europol dodržovat v souvislosti s jakýmkoli předáváním údajů, které proběhne před uzavřením formální dohody o výměně informací: „Europol je odpovědný za zákonnost předávání údajů. Europol vede záznamy o všech případech předání údajů, která provedl podle tohoto článku, a o důvodech těchto předání. K předání údajů dojde pouze za podmínky, že se příjemce zaváže je použít výhradně pro účely, pro které byly předány.“ Článek 29 téhož rozhodnutí také stanoví, kdy Europol nese odpovědnost za údaje předávané třetími stranami.

50. Evropský inspektor ochrany údajů důrazně podporuje uzavření zvláštní dohody o předávání údajů s Europolem a skutečnost, že tato dohoda dosud nebyla uzavřena, posiluje potřebnost zvláštních záruk ve znění návrhu. Vzhledem k různým režimům ochrany údajů v souvislosti s předáváním osobních údajů ze strany úřadu OLAF Eurojustu a Europolu a naopak se evropský inspektor ochrany údajů domnívá, že návrh by měl jednoznačněji řešit nezbytné záruky a standardy, kterými by se měla řídit spolupráce mezi úřadem OLAF a těmito subjekty a ke kterým by se mělo přihlížet v rámci současných i budoucích pracovních ujednání mezi nimi.

51. V zájmu posílení potřeby uzavřít správní ujednání by mělo být ustanovení čl. 10a odst. 2 pozměněno takto: „Úřad uzavře správní ujednání [...]“. Takto by se promítlo obdobné ustanovení v rozhodnutí o zřízení Europolu⁽⁴²⁾, které stanoví, že Europol uzavře dohody nebo pracovní ujednání s dalšími orgány, institucemi a agenturami. Návrh by dále mohl v článku 10a objasnit, že obecně platí, že výměna osobních údajů s Eurojustem a Europolem by měla být omezena na rámec toho, co je nezbytné pro řádné plnění úkolů svěřených úřadu OLAF, Europolu a Eurojustu, a neměla by tento rámec překračovat. Návrh by měl rovněž zavést povinnost úřadu OLAF vést záznamy o všech předáních údajů a důvody pro tato předání s cílem posílit

odpovědnost úřadu OLAF v oblasti provádění povinností, které pro předávání osobních údajů stanoví nařízení (ES) č. 45/2001.

Spolupráce se třetími zeměmi a mezinárodními organizacemi

52. Čl. 10a odst. 3 uvádí, že „Úřad může případně [rovněž] uzavřít správní ujednání s příslušnými úřady ve třetích zemích a s mezinárodními organizacemi. Úřad by měl koordinovat svoji činnost s dotčenými útvary Komise a s Evropskou službou pro vnější činnost“.

53. Evropský inspektor ochrany údajů vítá skutečnost, že spolupráce úřadu OLAF se třetími zeměmi a mezinárodními organizacemi je spojena s uzavíráním správních ujednání. Důsledky v oblasti ochrany údajů, které vyplývají z možné výměny údajů se třetími zeměmi a mezinárodními organizacemi, by však měly být návrhem řešeny konkrétněji.

54. Návrh by měl být přesnější ve věci zvláštních požadavků a podmínek pro případné předávání údajů třetím zemím a organizacím a od třetích zemí a organizací. Evropský inspektor ochrany údajů doporučuje, aby znění čl. 10a odst. 3 zahrnovalo tuto formulaci: „Pokud spolupráce s mezinárodními organizacemi a třetími zeměmi zahrnuje předávání osobních údajů ze strany úřadu OLAF jiným subjektům, mělo by toto případné předávání probíhat v souladu s kritérii stanovenými v článku 9 nařízení (ES) č. 45/2001.“

Přístup dozorčího výboru k osobním údajům

55. Evropský inspektor ochrany údajů vítá znění článku 11 návrhu, podle něhož „dozorčí výbor může požádat úřad o doplňující informace o vyšetřováních, pokud ho k tomu situace opravňuje, do provádění právě probíhajících vyšetřování však nezasahuje“, protože toto znění vyjadřuje zásadu nezbytnosti ve vztahu k případnému předávání osobních údajů úřadem OLAF dozorčímu výboru.

56. V souvislosti s jednacím řádem, který má dozorčí výbor přijmout na základě nového čl. 11 odst. 6, by rovněž měla být vyjasněna problematika přístupu dozorčího výboru k osobním údajům osob, jichž se vyšetřování týká nebo může týkat. Evropský inspektor ochrany údajů by rovněž ocenil, kdyby byl zapojen do procesu, jenž by vedl k přijetí jednacích řádů dozorčího výboru. Konzultace s evropským inspektorem ochrany údajů by také mohla být vložena do znění návrhu jako požadavek pro přijetí jednacích řádů.

⁽⁴⁰⁾ Správní ujednání ze dne 8. dubna 2004 je omezeno na výměnu strategických informací a výslovně vylučuje výměnu osobních údajů a ponechává tuto problematiku na další dohodě mezi Europolem a úřadem OLAF.

⁽⁴¹⁾ Čl. 22 odst. 3 rozhodnutí o zřízení Europolu, viz poznámka pod čarou č. 14.

⁽⁴²⁾ Čl. 22 odst. 2 rozhodnutí o zřízení Europolu, viz poznámka pod čarou č. 14 výše: „Europol uzavře se subjekty uvedenými v odstavci 1 dohody nebo pracovní ujednání“ (konkrétně se subjekty Eurojust, OLAF, Frontex, CEPOL, ECB a EMCDDA).

4. STRATEGICKÉ PLÁNOVÁNÍ

57. Kromě všech konkrétních bodů, které jsou uvedeny výše, si evropský inspektor ochrany údajů dovoluje vyzvat Komisi, aby navrhla otevřenější přístup k režimu EU pro ochranu údajů ze strany úřadu OLAF. Pro OLAF by to byl vhodný okamžik k rozvoji strategického plánování v oblasti dodržování ochrany údajů prostřednictvím dobrovolného objasnění praktického přístupu k nakládání s jeho početnými soubory, které obsahují osobní údaje. OLAF by mohl proaktivně a veřejně vysvětlit, jak při svých různých činnostech nakládá s osobními údaji. Evropský inspektor ochrany údajů se domnívá, že takto globální a explicitní přístup by vedl ke zvýšení transparentnosti nakládání s osobními údaji úřadem OLAF a k optimalizaci jeho vyšetřovacích postupů pro uživatele.
58. Evropský inspektor ochrany údajů proto navrhuje, aby ustanovení návrhu dala generálnímu řediteli úkol zajistit, aby byl proveden komplexní přehled všech různých operací v rámci zpracování údajů úřadem OLAF a aby tento přehled byl průběžně aktualizován, nebo aby tento úkol byl alespoň vysvětlen v jednom z bodů odůvodnění. Takovýto přehled – jehož výsledky by měly být transparentní například prostřednictvím výroční zprávy nebo jiných možností – by nejen zvýšil efektivitu různých činností úřadu OLAF a jejich provázanost, ale také by OLAF vedl ke globálnějšímu přístupu k otázkám nezbytnosti a přiměřenosti zpracování údajů. Rovněž by úřadu OLAF pomohl lépe doložit, že řádně uplatňuje zásadu ochrany soukromí již od návrhu a zásadu odpovědnosti.

5. ZÁVĚR

59. Závěrem evropský inspektor ochrany údajů vítá úpravy, které byly ve znění návrhu provedeny a které zvyšují jeho shodu s režimem EU pro ochranu údajů.
60. Evropský inspektor ochrany údajů by však rád také upozornil na řadu nedostatků, které by měly být řešeny úpravou znění, a to zejména:

- návrh by měl jednoznačně uvést právo různých kategorií subjektů údajů na informace a rovněž právo na přístup a opravu ve všech fázích vyšetřování prováděných úřadem OLAF,
- návrh by měl vyjasnit vztah mezi potřebou zachovávat důvěrnou povahu vyšetřování a mezi režimem ochrany údajů, jenž se uplatňuje v průběhu vyšetřování: evropský inspektor ochrany údajů navrhuje, aby práva subjektů údajů byla jednoznačně definována a oddělena, stejně jako případné výjimky vyplývající z požadavků na zachování důvěrnosti, a aby byly výslovně zavedeny záruky stanovené článkem 20 nařízení (ES) č. 45/2001,
- návrh by měl vyjasnit informační politiku úřadu OLAF vůči veřejnosti v souvislosti s ochranou údajů,
- návrh by měl zavést zvláštní ustanovení o utajení interních oznamovatelů a informátorů,
- návrh by měl vyjasnit obecné zásady ochrany údajů, na jejichž základě může OLAF předávat a přijímat informace, včetně osobních údajů, s dalšími subjekty a agenturami EU, třetími zeměmi a mezinárodními organizacemi,
- ustanovení návrhu by měla dát generálnímu řediteli úkol zajistit, aby byl proveden strategický a komplexní přehled různých operací v rámci zpracování údajů úřadem OLAF a aby tento přehled byl průběžně aktualizován a byl transparentní, nebo aby potřeba tohoto kroku byla alespoň vysvětlena v jednom z bodů odůvodnění.

V Bruselu dne 1. června 2011.

Giovanni BUTTARELLI

zástupce evropského inspektora ochrany údajů